

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

AHMET KÜTÜK BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2015/19099

Karar Tarihi : 23/3/2016

Başkan : Burhan ÜSTÜN

Üyeler : Hicabi DURSUN

Erdal TERCAN

Kadir ÖZKAYA

Rıdvan GÜLEÇ

Raportör : Murat İlter DEVECİ

Basvurucu : Ahmet KÜTÜK

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, görev yapılan Yargıtay Dairesinin Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu kararı ile değiştirilmesi nedeniyle adil yargılanma ve özel hayata saygı hakları ile ayrımcılık yasağının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 14/12/2015 tarihinde Anayasa Mahkemesine doğrudan yapılmıştır. Başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde başvurunun Komisyona sunulmasına engel teşkil edecek bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Birinci Bölüm Üçüncü Komisyonunca 25/12/2015 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucu 2011 yılında Yargıtay üyesi seçilmiş ve Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu kararı ile Yargıtay 4. Hukuk Dairesinde görevlendirilmiştir.

6. 2/12/2014 tarihli ve 6572 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle 4/2/1983 tarihli ve 2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 5. maddesi değiştirilmiş ve Yargıtay Ceza Dairelerinin sayısı on beşten yirmi üçe çıkarılmıştır.

7. 6572 sayılı Kanun'un 49. maddesi ve bu Kanun'a ekli (3) sayılı liste ile sekiz Yargıtay daire başkanlığı ve yüz yirmi bir Yargıtay üyeliği kadrosu ihdas edilmiştir.

8. 6572 sayılı Kanun'un 27. maddesi ile 2797 sayılı Kanun'a eklenen geçici 14. maddede, ihdas edilen Yargıtay üyeliği kadroları için üye seçilmesi, ihdas edilen Yargıtay daire başkanlıkları için seçim yapılması, Birinci Başkanlık Kurulunun yeniden belirlenmesi ve Birinci Başkanlık Kurulu tarafından dairelerin iş durumu ve ihtiyaçları gözönünde bulundurularak Yargıtay daire başkanlarının, üyelerinin ve tetkik hâkimlerinin hangi dairelerde görev yapacağını yeniden belirlenmesi düzenlenmiştir.

9. 2797 sayılı Kanun'un geçici 14. maddesi uyarınca yeniden oluşturulan Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu 3/2/2015 tarihli ve 19 sayılı kararla başvurucuyu Yargıtay 1. Hukuk Dairesinde görevlendirmiştir.

10. Başvurucu 10/2/2015 tarihinde "*yeniden inceleme*" için Yargıtay Birinci Başkanlık Kuruluna, kararın iptali için Yargıtay Başkanlar Kuruluna başvurmuştur.

11. Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu 26/2/2015 tarihli ve 37 sayılı kararla görevlendirmelerin yasal zorunluluk nedeniyle yapıldığı ve karara itiraz edilemeyeceği gerekçesiyle itirazın reddine karar vermiştir.

12. Başvurucu, 16/3/2015 tarihinde, Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu kararına yapılan itirazın Yargıtay Başkanlar Kurulunca incelenmesi gerektiği, görevlendirmenin Yargıtay teamüllerine aykırı olduğu ve Yargıtay 4. Hukuk Dairesinde kendisinden daha uzun çalışan başka üyenin bulunmadığı gerekçeleriyle Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 3/2/2015 tarihli ve 19 sayılı kararına itiraz etmiştir.

13. Yargıtay Başkanlar Kurulu 9/7/2015 tarihli ve 29 sayılı kararla başvurunun itirazını reddetmiştir. Yargıtay Başkanlar Kurulu kararının gerekçeleri şu şekildedir:

- i. Yargıtayın belirli bir dairesinde çalışmak üzere Yargıtay üyeliği seçiminin yapılmaması,
- ii. Yargıtayın belirli bir dairesinde çalışmanın kazanılmış hak oluşturmaması,
- iii. Yargıtay Ceza Dairelerinde tetkik hâkimi olarak çalışıp Yargıtaya üye seçildikten sonra Yargıtay Hukuk Dairesinde çalışan ve Yargıtay Hukuk Dairesi Başkanlığından emekli olanların da bulunması,
- iv. Azami verimlilik ve uyum gözetilerek görevlendirme yapmanın doğal olması,
- v. Yargıtay üyelerinin, üye seçiminden önce hâkimlik veya Cumhuriyet savcılığı yapması ve hem özel hukuk hem de ceza hukuku ile ilgili işlerde çalışması,
- vi. İhtiyaç olduğunda sıklıkla yapıldığı gibi isteğe bağlı daire değiştirilmesinin mümkün olması,
- vii. Yüz kırk dört yeni üye seçimi ve yeni sekiz dairenin kurulması gözetildiğinde yeni kurulan daireleri tamamen yeni üyelerden oluşturmanın verimli olmaması,
- viii. Dairelerin tümünün kıdemli üyelerle yeni üyelerden oluşmasının pratik zorunluluk olması,

ix. Emeklilik veya istifa gibi nedenlerle kadro boşalması durumunda üyelerin uzmanlık alanlarında çalışabilmesi için fırsat doğması,

x. Beş yüz on altı üyenin otuz dördünün itirazı üzerine tüm dairelerin yeniden oluşturulması hâlinde birikmiş iş yükünde istenilen verimlilikte çalışılamaması ve yeni dairelerinden memnun olmayan başka üyelerin ortaya çıkacak olması.

14. Yargıtay Başkanlar Kurulunun 9/7/2015 tarihli ve 29 sayılı kararı başvurucuya 18/11/2015 tarihli yazı ile bildirilmiştir.

15. Başvurucu 14/12/2015 tarihinde, süresi içerisinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

B. İlgili Hukuk

16. 6572 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle değiştirilen 2797 sayılı Kanun'un 5. maddesi şöyledir:

“Yargıtayda yirmi üç hukuk, yirmi üç ceza dairesi ve her dairede bir daire başkanı ile yeteri kadar üye bulunur.”

17. 6572 sayılı Kanun'un 27. maddesi ile 2797 sayılı Kanun'a eklenen geçici 14. madde şöyledir:

“Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on beş gün içinde bu Kanuna göre oluşturulan Yargıtay üyeliği kadroları için seçim yapılır.

Seçimin tamamlanmasından itibaren beş gün içinde bu Kanunla ihdas edilen daire başkanlığı kadroları için seçim yapılır.

İkinci fıkra uyarınca yapılan seçimin tamamlanmasından itibaren beş gün içinde Birinci Başkanlık Kurulu yeniden belirlenir.

Yeni oluşan Birinci Başkanlık Kurulu, iş durumunu dikkate alarak daireler arasındaki iş bölümünü yeniden belirler ve buna ilişkin karar derhâl Resmî Gazete’de yayımlanır. Bu karar, yayım tarihinden itibaren on gün sonra uygulanmaya başlanır.

Birinci Başkanlık Kurulu, iş bölümüne ilişkin kararın Resmî Gazete’de yayımlanmasından itibaren on gün içinde, dairelerin iş durumunu ve ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak Yargıtay daire başkanları, üyeleri ve tetkik hâkimlerinin hangi dairelerde görev yapacağını yeniden belirler.

Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun iş bölümü kararı uygulanmaya başlayıncaya kadar bu Kanunla yapılan değişiklikten önceki iş bölümüne ilişkin hükümler uygulanmaya devam olunur.

Yeni iş bölümüyle dairesi değiştirilen dava dosyaları, beşinci fıkra uyarınca görevlendirme yapılmasından itibaren on gün içinde mevcut hâllerıyla ilgili daireye gönderilir.”

18. 2797 sayılı Kanun'un 17. maddesi şöyledir:

“Başkanlar kurullarının görevleri şunlardır:

1. Başkanlar Kurulunun Görevleri:

...

d) Birinci Başkanlık Kurulu, Yüksek Disiplin Kurulu ile Yönetim Kurulu kararlarına karşı yapılan itirazları kesin olarak karara bağlamak. Bu

itirazların incelenmesinde karara katılan kurul üyesi daire başkanları Kurula katılamaz ve eksiklikler o dairenin kıdemli üyeleriyle tamamlanır.

...

Başkanlar kurullarının itiraz üzerine veya doğrudan doğruya verdikleri bütün kararlar kesin olup, bu kararlar aleyhine başka bir yargı merciine başvurulamaz.”

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Mahkemenin 23/3/2016 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

20. Başvurucu, gerek Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu kararında gerekse Yargıtay Başkanlar Kurulu kararında gerekçe bulunmadığını, kamuya açık duruşma yapılmadığını, Yargıtay Başkanlar Kurulunun 2797 sayılı Kanun'da öngörülen şekilde teşekkül etmediğini duyduğunu, Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun bağımsız ve tarafsız olmadığını, itirazının beş ay sonra incelenmesi nedeniyle mahkemeye erişim hakkının engellendiğini, kararın keyfi olduğunu ve kararlarda açık ve bariz takdir hatası bulunduğunu ileri sürmüştür. Başvurucu, Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun kararına karşı itiraz hakkının bulunması ve itirazın yargı yolu olması nedeniyle başvuru konusu uyusmazlığın, "medeni hak ve yükümlülüklerle ilgili uyusmazlık" kapsamında değerlendirilmesi gerektiğini iddia etmiş ve adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Öte yandan başvuru; bazı internet siteleri, basın yayın organları ve sosyal medyada "paralel yapı mensubu" olarak gösterildiğini, daha sonra görev yaptığı Yargıtay dairesinin değiştiğini, zorunlu bir ihtiyaç olmadan görev yerinin değiştirilmesinin Yargıtayda küçük düşürücü olarak algılandığını, bu nedenle şeref ve itibarının olumsuz etkilendiğini, bu durumun özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlali olduğunu iddia etmiştir. Başvurucu aynı zamanda kendisine yakıştırılan görüş ve kanaatler nedeniyle ayrımcılığa tabi tutulduğundan şikâyet etmiştir. Başvurucu son olarak seçtiği tarihteki Birinci Başkanlık Kurulu tarafından görev yapacağı dairenin belirlenmesi gerektiğini, başvuru konusu kararların hâkimlik teminatına ve hukuki güvenlik ilkesine aykırı olduğunu iddia etmiştir.

21. Başvurucu, hak ihlallerinin ortadan kaldırılması için idari makamların yeniden karar almasını sağlayıcı yönde karar verilmesi ve ayrıca 250.000 TL manevi tazminata hükmedilmesi talebinde bulunmuştur.

B. Değerlendirme

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

a. Adil Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

22. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

23. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 6. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes davasının, medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili uyuşmazlıklar ya da cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamaların esası konusunda karar verecek olan, yasayla kurulmuş, bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından, kamuya açık olarak ve makul bir süre içinde görülmesini isteme hakkına sahiptir. Karar alenî olarak verilir..."

24. Anayasa Mahkemesine yapılan bir bireysel başvurunun esasının incelenebilmesi için kamu gücü tarafından müdahale edildiği iddia edilen hakkın Anayasa'da güvence altına alınmış olmasının yanı sıra Sözleşme ve Türkiye'nin taraf olduğu ek protokollerinin kapsamına da girmesi gerekir. Bir başka ifadeyle Anayasa ve Sözleşme'nin ortak koruma alanı dışında kalan bir hak ihlali iddiasını içeren başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi mümkün değildir (Onurhan Solmaz, B. No: 2012/1049, 26/3/2013, § 18).

25. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddiada bulunma, savunma ve adil yargılanma haklarına sahip olduğu belirtilmiştir. Maddede geçen *"adil yargılanma"* ifadesi 3/10/2001 tarihli ve 4709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun ile Anayasa'ya eklenmiştir. Anayasa'da adil yargılanma hakkının kapsamı düzenlenmediğinden bu hakkın kapsam ve içeriğinin, Sözleşme'nin *"Adil yargılanma hakkı"* kenar başlıklı 6. maddesi çerçevesinde belirlenmesi gerekir (Onurhan Solmaz, § 22).

26. Sözleşme'nin adil yargılanma hakkını düzenleyen 6. maddesinde adil yargılanmaya ilişkin hak ve ilkelerin *"medeni hak ve yükümlülükler ile ilgili uyuşmazlıkların"* ve bir *"suç isnadının"* esasının karara bağlanması esnasında geçerli olduğu belirtilerek hakkın kapsamı bu konularla sınırlandırılmıştır. Bu ifadeden, hak arama hürriyetinin ihlal edildiği gerekçesiyle bireysel başvuruda bulunabilmek için başvuru kişinin ya medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili bir uyuşmazlığın tarafı olması ya da başvurucuya yönelik bir suç isnadı hakkında karar verilmiş olması gerektiği anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bahsedilen hâller dışında kalan adil yargılanma hakkının ihlali iddiasına dayanan başvurular Anayasa ve Sözleşme kapsamı dışında kalacağından bireysel başvuruya konu olamaz (Onurhan Solmaz, § 23).

27. Başvurucu, hakkında yürütülmekte olan ceza ve/veya disiplin soruşturmasından veya verilen bir cezadan söz etmediğine göre somut olayda *"suç isnadı"* söz konusu değildir. Bu durumda, adil yargılanma hakkına ilişkin güvence ve ilkelerin somut başvuruya uygulanabilirliği, başvuru konusu uyuşmazlığın *"medeni hak ve yükümlülükler ile ilgili uyuşmazlıklar"* kapsamında olmasına bağlıdır.

28. Bir başvurunun *"medeni hak ve yükümlülükler ile ilgili uyuşmazlıklar"* kapsamında ele alınabilmesi için öncelikle bir mevzuat hükmü ya da içtihat yoluyla tanınmış ve savunulabilir şekilde ileri sürülebilen bir hakkın ve bu hakla ilgili bir uyuşmazlığın mevcudiyeti gerekmektedir. Bu uyuşmazlık, medeni (kişisel) bir hakkın varlığı, kapsamı ya da kullanılma şekillerine ilişkin gerçek ve ciddi bir uyuşmazlık olmalı; davanın sonucu da söz konusu hak için doğrudan belirleyici olmalıdır (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Vilho Eskelinen ve diğerleri/Finlandiya*, B. No: 63235/00, 19/4/2007, § 40).

29. Medeni bir hakkın varlığı söz konusu olsa bile devlet ve kamu görevlileri arasındaki iş uyuşmazlıkları, birbirine ekli iki şartın yerine getirilmesi şartıyla adil yargılanma hakkının medeni yönünün kapsamı dışında kalabilir. Birincisi;

devlet, kendi ulusal hukukunda mahkemeye erişimi söz konusu personelin görevi ya da kategorisi bakımından açıkça kapsam dışı bırakmış olmalıdır. İkincisi; bu istisnanın, devletin objektif menfaatleri gerekçesi ile haklılığı ortaya konmalıdır (*Oleksandr Volkov/Ukrayna*, B. No: 21722/11, 9/1/2013, § 87).

30. İlk şart kapsamında, iç hukuk yargı sistemi dışındaki belli bir iç hukuk organını bir “mahkeme” olarak nitelendirmesi engellenmemektedir. Bir idare veya parlamento organı, terimin maddi anlamıyla bir “mahkeme” olarak görülebilir, bu suretle adil yargılanma hakkını memur uyumsuzluklarına uygulanabilir hâle getirebilir (*Oleksandr Volkov/Ukrayna*, § 88).

31. Belirlenen ilkelerin somut başvuruya uygulanabilirliğinin tespiti için Yargıtay Başkanlar Kurulu tarafından alınan kararların niteliği üzerinde de durulması gerekir. Anayasa Mahkemesi 2797 sayılı Kanun'un 17. maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinin (d) alt bendinin Anayasa'ya aykırılığı konusunda yapılan itiraz başvurusunu, Yargıtay Yönetim Kurulu kararlarıyla sınırlı olarak incelemiş ve Yargıtay Başkanlar Kurulu tarafından Yargıtay Yönetim Kurulu kararlarına karşı yapılan itirazların bir sonuca bağlanması işinin, yargısal ağırlıklı bir faaliyet olduğu sonucuna ulaşmıştır (AYM, E.2008/74 K.2010/15, 21/1/2010). Yargıtay Yönetim Kurulunun hâkimlik ve savcılık sınıfından olmayan Yargıtay personelinin atama, nakil, yükselme ve disiplin işlemlerine dair kararlar alması ve Yargıtay Yönetim Kurulu kararına karşı Yargıtay Başkanlar Kuruluna itiraz yolunun bulunmasına karşın Yargıtay Başkanlar Kurulunun kararına karşı herhangi bir yargı yolunun açık olmaması nedeniyle Yargıtay Başkanlar Kurulu kararlarının yargısal ağırlıklı olduğundan şüphe edilemez. Bununla birlikte “*dairelerin iş durumu ve ihtiyaçları gözönünde tutularak, yeni seçilen Yargıtay üyelerinin görev yapacağı dairelerin belirlenmesine*” ilişkin Yargıtay Birinci Başkanlar Kurulu kararının; Yargıtay üyelerinin maaş, ödenek veya benzer hakları gibi sıradan iş uyumsuzlukları ile ilgisinin bulunmadığı, Yargıtay üyeliği statüsü ile üyelerin görevlerinin niteliği üzerinde etkisinin olmadığı ve Yargıtay Başkanlar Kurulunun itirazları, *Yargıtay personelinin özlük hakları ile ilgili Yönetim Kurulu kararına yapılan itirazları incelemesinde yaptığı aksine* hukuk kurallarını gözönünde bulundurarak çözümlemede bulunmadığı dikkate alındığında Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu ile Yargıtay Başkanlar Kurulunun başvuru ile ilgili aldığı kararların yargısal nitelikten ziyade idari nitelikte olduğu anlaşılmaktadır. Bu sebeple somut olayda Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu ile Yargıtay Başkanlar Kurulu, adil yargılanma hakkı temelinde “mahkeme” değildir ve başvurunun adil yargılanma hakkı bağlamında ileri sürdüğü hususlarda mahkemeye erişim hakkı kanunla engellenmiştir.

32. Yargıtay üyelerinin, millet adına yargı yetkisinin kullanılmasında görev üstlenmeleri ve yargı bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esasına göre çalışmaları nedeniyle Yargıtay üyeleriyle devlet arasında “*özel bir güven ve sadakat bağı*” bulunduğu gözden uzak tutulmamalıdır. Bir yüksek yargı organı olan Yargıtayın iç düzeni ve işleyişinin sağlanması bakımından Yargıtay üyelerinin görev yapacağı dairelerin azami verimlilik ve uyum gözetilerek belirlenmesi kadar üyelerin görev yaptıkları dairelerin uyumsuzluk konusu yapılmaması da önemlidir. Daire değişikliğine karşı yargı yolunun açık olması hâlinde üyenin lehine sonuçlanan her dava, *üyenin görevli olduğu dairede bir üyeliğin boşalması ve gideceği dairede de fazla üye bulunması nedeniyle* bir başka üyenin kendi isteği dışında bir başka daireye görevlendirilmesi sonucunu doğuracaktır. Kendi isteği dışında başka dairede görevlendirecek üyenin de yargı yoluna başvurup eski dairesine dönmesinin mümkün olması ve bu durumda, bir başka üyenin bir başka dairede görevlendirilmesi durumu söz

konusu olacaktır. Böyle bir vaziyette verimli ve uyumlu bir çalışmanın varlığından söz edilemez. Bu itibarla Yargıtayın verimli ve uyumlu çalışması amacıyla Yargıtay üyelerinin görev yaptıkları dairelerin değiştirilmesi işleminin mahkeme erişimine kapatılmasının objektif gerekçelere dayanmadığı ileri sürülemez.

33. Yargıtay üyelerinin belirli bir dairede görev yapmak üzere seçilmemeleri, başvurunun daha önce görev yaptığı dairede çalışmasına imkan veren mevzuat hükmü veya istikrar kazanmış bir içtihatın bulunmaması, üyelerin görevli oldukları daire değişmese bile görev yapılan Yargıtay dairesinin çalışma alanının yeni bir işbölümü ile değişebilmesi, Yargıtay daire değişikliği kararının maaş, ödenek veya benzer hakları gibi sıradan iş uyumsuzlukları ile ilgisinin olmaması, kararın Yargıtay üyeliği statüsü veya yapılan işin niteliği üzerinde olumsuz herhangi bir etkiye sahip olmaması, görev yapılan dairenin değiştirilmesi işleminin mahkeme erişimine kapatılması ve bunun objektif gerekçelere dayanması nedenleriyle başvuru konusu hakla ilgili uyumsuzluk *"medeni hak ve yükümlülükler ile ilgili uyumsuzluklar"* kapsamında değildir.

34. Açıklanan nedenlerle başvurunun bu kısmının, diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *konu bakımından yetkisizlik* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Özel Hayata Saygı Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

35. Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir."

36. Anayasa'nın 20. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz."

37. Sözleşme'nin 8. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve yazışmasına saygı gösterilmesi hakkına sahiptir."

38. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 47. maddesinin (3) numaralı, 48. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları uyarınca bireysel başvuruda, kamu gücünün neden olduğu iddia edilen ihlale dair olayların tarih sırasına göre özeti yapılmalı, bireysel başvuru kapsamındaki hakların ne şekilde ihlal edildiği ve buna ilişkin gerekçeler ve deliller açıklanmalıdır (*Veli Özdemir*, B.No: 2013/276, 9/1/2014, §§ 19, 20).

39. Somut olayda 6572 sayılı Kanunla yeni Yargıtay daireleri kurulmuş, Yargıtay dairelerinin iş durumu ve ihtiyaçları ile yeni seçilen Yargıtay üyeleri gözönünde bulundurularak Yargıtay dairelerinde görev yapacak üyeler, yasal zorunluluk nedeniyle yeniden belirlenmiştir. Başvurucunun da aralarında bulunduğu, hakkında internet ortamında, basında ve sosyal medyada haber veya paylaşım yapılmayan bazı üyelerin de görev yaptığı Yargıtay daireleri değiştirilmiştir. Başvurucu, hakkında çıkan haber ve paylaşımlar nedeniyle görev yaptığı dairenin değiştirildiğini, görev yaptığı Yargıtay dairesinin değişmesinin küçük düşürücü bir durum olduğunu ileri sürmüş ise de iddialarını temellendirecek herhangi bir somut olay veya bulguyu delilleriyle birlikte ortaya koyamamıştır. Başvurucu, bu yöndeki iddialarını Yargıtay Başkanlar Kuruluna yaptığı itirazda da dile getirmemiştir.

40. Açıklanan nedenlerle başvurunun bu kısmının, kanıtlanmadığı gerekçesiyle diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

c. Ayrımcılık Yasağının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

41. Anayasa'nın 10. maddesi şöyledir:

"Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir."

42. Sözleşme'nin 14. maddesi şöyledir:

"Bu Sözleşme'de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya toplumsal köken, ulusal bir azınlığa aidiyet, servet, doğum başta olmak üzere herhangi başka bir duruma dayalı hiçbir ayrımcılık gözetilmeksizin sağlanmalıdır."

43. Anayasa'nın 10. maddesinde düzenlenen eşitlik ilkesi ve Sözleşme'nin 14. maddesinde düzenlenen ayrımcılık yasağının ihlal edildiğine yönelik iddiaların soyut olarak değerlendirilmesi mümkün olmayıp mutlaka Anayasa ve Sözleşme kapsamında yer alan diğer temel hak ve özgürlüklerle bağlantılı olarak ele alınması gerekir (Onurhan Solmaz, § 33).

44. Ayrımcılık iddiasının incelenebilmesi için başvurunun, kendisiyle benzer durumdaki kişilere yönelik farklı uygulamaların meşru bir temeli olmaksızın ırk, renk, cinsiyet, din, dil vb. ayrımcı bir nedene dayandığını makul delillerle ortaya koyması gerekir. Somut olayda başvuru, kendisine ayrımcılık yapıldığını somut delillerle ortaya koyamadığı gibi ayrımcılık nedenini de somut delillerle kanıtlayamamıştır. Ayrıca başvuru, bu yöndeki iddialarını Yargıtay Başkanlar Kuruluna yaptığı itirazda dile getirmemiştir.

45. Açıklanan nedenlerle başvurunun bu kısmının da kanıtlanmadığı gerekçesiyle diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *konu bakımından yetkisizlik* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Özel hayata saygı hakkının ve ayrımcılık yasağının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde BIRAKILMASINA
23/3/2016 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Burhan ÜSTÜN

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Erdal TERCAN

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Rıdvan GÜLEÇ